

Tudományos életrajz

Személyes adatok

Név: Kovácsné dr. habil. Nagy Emese Ph.D.
Telefon: 30/3134769
e-mail: k.nagy.emese@t-online.hu

Tanulmányok

2007: Debreceni Egyetem: Ph.D. fokozat (8/2007)
1999 Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Közoktatás Vezető szak: közoktatási vezető (EKV-430/1999).
1996 Miskolci Egyetem Bölcsész tudományi Intézet Angol nyelvtanári szak: angol szakos nyelvtanár (98-BT/1996)
1988 Gödöllői Agrártudományi Egyetem Tanárképző Intézet Mérnök tanári szak: okleveles mérnök tanár (16/1988)
1980 Debreceni Agrártudományi Egyetem: okleveles agrármérnök (83/1980)

Szakmai tapasztalat

Munkahelyek, végzett tevékenységek:

2011- Miskolci Egyetem, Miskolc-Hejőkeresztúr regionális KIP Központ, igazgató
2010- ELTE PPK óraadó, doktori iskola
1992- folyamatosan Hejőkeresztúri IV. Béla Általános Iskola, intézményvezető
1986-1992 Általános Iskola, Nyékládháza
1980-1986 Petőfi Sándor Termelőszövetkezet, Kartal

Beosztás:

2000- intézményvezető, Hejőkeresztúr
2011- egyetemi docens, Miskolci Egyetem
1999- közoktatási szakértő (tanügy-igazgatás, angol, kémia: SZ021546)

Szakmai tevékenység, vállalt feladatok, megbízások (önkéntes munka):

EMMI Társadalmi Felzárkóztatásért Felelős Államtitkárság Antiszegregációs-kerekasztal tagja
Komplex Instrukciós Program szakmai vezetője (<http://komplexinstrukcio.hu>)
Magyar Tudományos Akadémia köztestületi tagja
MTA Nevelésszociológiai albizottság tagja
MATEHETSZ Tudományos Tanácsadó Testületének tagja
Nemzeti Tehetségsegítő Tanács tagja: Hátrányos helyzetűek és sajátos nevelési igényűek (H-SNI) tehetséggondozását segítő operatív munkacsoport tagja, SNI-sek Tehetségsegítő Tanácsa tagja
Kutató Tanárok Országos Szövetsége tagja

A hazai és külföldi szakmai-tudományos közéletben való részvétel indoka

Magyarországon a hátrányos helyzetű, a tanulásban leszakadt gyerekek iskolán belüli problémája, lemaradásuk kompenzálása csak az oktatás gyökeres megváltoztatásával, reformjával érhető el, ezért keresni kell azokat a tanítási módszereket, amelyek minden társadalmi csoport gyermekei számára megfelelnek.

Magyarországon több újszerű, alternatív pedagógiai módszert ismerünk, de a magyar pedagógiai gyakorlatban megszokott, a többséghez tartozó gyerekek oktatása során sokszor sikerrel alkalmazott pedagógiai módszerekkel a hátrányos helyzetű tanulókat nehéz iskolai sikerhez juttatni. A mai pedagógus társadalom nem készült fel arra, hogy heterogén tanulói csoportok számára megfelelő oktatást nyújtson, hogy képes legyen az iskolában a különböző szociális hátrányokkal érkező tanulóit megfelelő módon kezelni, hogy megfelelő ismeretekkel rendelkezzen az iskolát körülvevő társadalomról és gazdaságról, és közvetítsen az iskola és a munka világa között. Ma ugyanis nem azt várjuk el többé az iskolától, hogy stabil munkahelyekre képezzen munkaerőt, hanem azt, hogy az innovációhoz képezzen olyan egyéneket, akik képesek fejlődni és alkalmazkodni a gyorsan változó világhoz.

Mivel a Komplex Instrukciós Program célkitűzései egybeesnek az általam felvázolt, a közoktatásunkat jellemző hiányosságok mérséklésének igényével, kutatásom tárgya a csoportmunka-szervezésen alapuló Komplex Instrukciós Program magyarországi bevezetésének és alkalmazásának lehetősége és a tanárképzésben történő megjelenése.

Kutatásom célja a közoktatási intézményekben tanuló diákok osztálytermi sikerességéhez történő hozzájárulás és az ezt célzó nevelő-oktató munka színvonalának emelése. Jelenlegi kutatásom középpontjában az a kérdés áll, hogy milyen lehetőség adódik az egyetemi hallgatóknak az osztályban leszakadt, hátrányos helyzetű tanulók felzárkóztatásának előkészítésére, tudásuk gyarapítására, egy speciális csoportmunka, a Komplex Instrukciós Program segítségével.

Munkámmal tevékenyen kívánok bekapcsolódni a neveléstudományok abba az ágába, amely gyakorlati útmutatással kívánja megalapozni a képző intézményekben a hallgatók felkészítését. A kutatás jelentősége abban rejlik, hogy Magyarországon egy eddig még szűk körben elterjedt tanítási módszer alkalmazásának lehetőségére történő felkészítésre teszek javaslatot, amelynek során arra szeretnék választ kapni, hogy a program milyen mértékben járul hozzá a hallgatók tanári kompetenciáinak a fejlesztéséhez. A téma időszerűségét jelzi, hogy egyre nagyobb minőségi követelmény fogalmazódik meg a képző intézmények munkája felé.

Munkámat Rachel Lotan, a Stanford Egyetem professzora támogatja és segíti. Törekvésem, hogy a programot minél több, az egyetemről kikerült hallgató ismerje és alkalmazza értően.